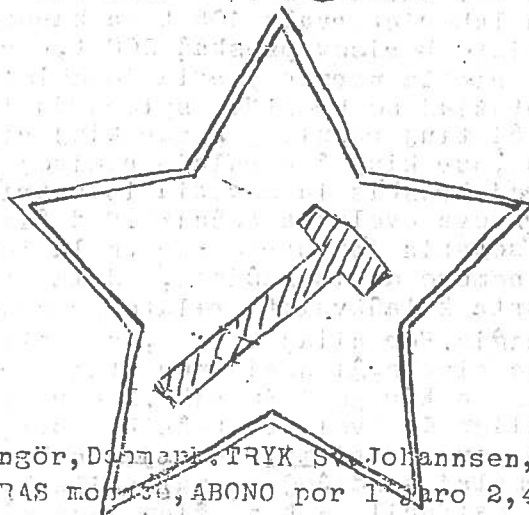

LA PERMANENTA REVOLUCIO

ORGANO DE LA
BOLSEVISTOJ-
LENINISTOJ.
PROPAGANDAS LA
IV-AN INTERNACION
SOLA TEORIA MARKSISMA
ORGANO EN ESPERANTO.

ANSVARHAVENDE Aage Kjeldsø, Helsingør, Danmark. TRYK Sv. Johannsen, Kbh.
PREZO 0,20 dkr por unu kajero, APERAS monato, ABONO por 1 jaro 2,40 kr.
EDITITA de la Propaganda Komitato de Leviŝu, konsente de I.K.L.
ADRESO Svend Johannsen, Danic, Kopenhago, Australiensvej 24. (Esperanto)

D U A J A R O .

KVARA KAJERO.....UNDA EDITO.....KOPENHAGO.....1936

EN LA ENHAVO

LA KVARA INTERNACIO K LA MILITO. Dua parto.
(la nacia defendo, la defendo de la demokrateco, la def. de la
la neutralaj ŝtatoj, Sovetio k. la milito, la dua k. tia inter-
nacioj k. la milito, la centrisro k. la milito.)
ESSENCO K SIGNIFCO DE LA SENNACIISMO. io.
(historio - nacia fasismo - nacia problemo = hist. mater.)
LA STAHANOVNOVADO EN SOVETIO.
(Gia reala signifo k. burkrateca degeneriŝo, kroskanta -
diferenciŝo en la laborista klaso, kausoj k. sekvoj)

KAJ ALIAJ .La komencoj de "La kvara int. k. la milito" ni sendos volonte
nte al interesitaj kamaradoj skribmaŝine, kontraŭ 1 int. poŝta r. kup.
Pro manko de spaco ni ne povas doni la kutiman artikolon pri la sepa
mondkongreso, ĝi estas represota venontan fojon. SENDU MONON!

PROLETOJ, CIVILANOJ, UNUIGU!

LA STAĤANOV-MOVADO EN SOVETIO.

Ĝia ĝoĉia signifo k ĝia burokrata degeneriĝo.

En la nokto antaŭ la 31. aŭgusto tralaboris la ministro en Donbas, Aleksaj Staĥanov, juna, 39-jara laboristo dum ses horoj 102 t karbo, per la kompresarmartelo anstataŭ la kutima meza laboro de 6-7 t. (Dum en Eŭropo estas la plej bona meza laboro ekz. en Polio, Rurdistrikto, 10 t, la pleja rekordo 16-17 t). Depost ĉi tiu tago ekzistas la "Staĥanovmovado".

Baldaŭ poste estis la sovetia gazetaro plena de komunikoj pri aliaj rekordoj. La forĝisto Busigin, en Corki, forĝis 112-117 pecojn pchore (la forĝistoj de la Ford-fabriko forĝas 100 tiaj pecoj en unu horo). Je la radfabriko laboris "Staĥanovulo" 12 parojn anstataŭ 6 (la normo). Oni ŝe baldaŭ plialtigis la rekordon - unue per 15, poste per 17 k fine 18 paroj. En la Uralo, en la kuprominejoj, laboris Ivanĉikov 97% de la normo, t. s. li laboris dum la sama tempo la dekoblo de la normo. Li salajris dum ĉi tiu tago 320 rublojn, t. e. sumo kiu estas preskaŭ la duoblo de la monata meza salajro de sovetia laboristo!

En la Krivoroŝki-karbdistrikto, sukcesis al Staĥanovlaboristo transiri la normon komence je 2300 %, poste je 2500 %. La rekordo de Staĥanov mem baldaŭ estis transirita - la ministro Gorbatjuk ellaboris dum unu laborintervalo 405 t da karbo, k kelkajn tagojn poste ricevis la hakisto Borisov preskaŭ 800 t, per kio li transiris ĉiujn rekordojn k surpris la normon per la 46-oblo!

Fantaziaj nombroj! Ni esploru ĉu ili estas realaj, kie estas la kaŭzoj de ĉi tiuj rezultoj k per kiuj rimedoj oni atingis ilin.

Unue, sur kiuj ĝeneralaj premisoj bazaŭ la Staĥanovmovado? En la lastaj jarcj kreskis la sovetia industrio nekredeble, ĝi estis pliriĉigata per nova evoluita teĥniko. Sed ĝis nun oni rimarkis la kreskadon de la la sovetia industrio nur en la laŭkvantaj rezultoj. Sencese kreskis la nombro de la maŝinoj, sed la utiligo de ĉi tiuj maŝinoj (en laŭkvanta k laŭkvalita rilato) preskaŭ ĝis la antaŭa jaro ne multe plibonigis. Per aliaj vortoj, la ekzistanta teĥniko laboras sur tre malalta nivelo, ĝi donis nur etan parton de tio kion donas la sama teĥniko en Eŭropo k Ameriko. K nur ĉi tiu trege malalta nivelo de la utiligo de evoluita teĥniko obligis tian mirigan rezulton. Se motoro kiu povas fari mil turnojn en 1 min., nur faras cent, tiam estas sub normalaj kondiĉoj ne malfacile lasi ĝin fari mil turnojn, sed estas tre malfacile - k ne ĉiam sendanĝere - lasi ĝin fari ekz. 1050 turnojn. La motoroj en Sovetio havas tre malaltan rapidecon de rotacio. Ĉi tiu niveldiferenco inter progresita teĥniko k ekstrema malalta utiliggrado fariĝis en la sfero de la produktado la premo por la Staĥanovmovado.

Ni rigardu la propran laboron de Staĥanov iom pli detale. St. rakontas ke hakisto laboras ne pli ol maksimume 3 horojn ĉe la kompresarmartelo, la ceteran tempon li faris helplaboron k la martelo restis uzita. Nun laboras la martelo de Staĥanov dum la tutaj 6 horoj (anstataŭ 3) k la helplaboron faras aliaj laboristoj. Per aliaj vortoj, oni enkondukis elementan laborpartigon. Oni enkondukis ankaŭ aron da aliaj plibonigoj en la laborprocezon, la kapablo de la laboristoj pligrandiĝis ktp. La pli granda kvanto de helplaboristoj postulis tamen, fari grandajn korektojn ĉe la rekordoj, kion Ordjonikidse antaŭ la St.-kongreso, kiu okazis antaŭ nelonge en Moskvo, konfesis. "Oni kredas kelkfoje, ke unu homo sukcesis ellabori 102 t. Tio ne estas vera. Tuta brigado (=laborkolono) donis 102 t." Se oni dividus la ellaboritan kvanton per la nombro de la laboristoj en la brigado, tiam ni ne ricevas la ciferojn 100 k pli t per unu laboristo, sed maksimume 30-35, tio estas rilate al la pli fruaj labormaksimumoj de 14 t certe granda sed multe malpli miriga plialtiĝo de la laborproduktadkapablo.

Aliaj, tre gravaj kaŭzoj de la rekordoj oni serĉu en tio ke ĉi tio ne temas pri meza labortago kun normaj laborkondiĉoj sed pri speciala labortago kies specialaj favoraj kondiĉoj ofte dum longa tempo estas preparataj. Oni aldonu ke la rekordulo laboras per nekutima energio, kiun li dum longa tempo ne povas elteni. (Ne estas seninterese noti ke ekzistas en la Staĥ.-brigado speciala funkcio de laboristo kiu anstataŭigas la laciĝintajn laboristojn, funkcio do, kiu premisas eksterordinaran laciĝon de la laborforto.) La plimulto de la rekordoj estiĝis sub ĉi tiuj specialaj artefaritaj kondiĉoj helpe

de treega streĉiĝo.

Plejmulte havas la rekordoj nur la karakteron de unufojeĉo. Ekz. menciis Ordjonikidse antaŭ la Staĥanovkongreso (nov. 26) prezentante la staĥanovulon kiel eksterordinaran fenomenon, "ĉi tiu kamarado faris rekordojn ne dum du tagoj sed dum tri monatoj." Tion, kion staĥanovulo hodiaŭ atingas, li morgaŭ ne povas atingi. La ĝenerala senordoj en la produktado, la multaj misproporcioj en la fabrikoj, en la div. branĉoj de la industrio, ktp estas la ĉefaj kaŭzoj de tio. La brigado de la staĥanovulo Sidorukov ellaboris je unu tago 150 t da karbo, je la alia 80 t ktp, la tia fobrega kurbo. ("Trud", 23-10-35). La brigado de la staĥanovulo Inkov ellaboris je unu tago 80-90 t da karbo, je la alia nur 8 t, poste estis 92 t, k je la posta tago falas la produktado al 20 t. ("Trud", 23-10). Kiel kaŭzojn indikas la gazetoj malbonajn rilatojn inter la operistoj de la produktadprocezo, pro la malbona stato de la motoroj, la malbona laboro de la transportbando ktp, ne malofte ankaŭ trolaciĝon de la staĥanovuloj je la antaŭa tago. En la Lenin-a Lokomotivfabriko koncentriĝis la sukcesoj de la staĥanovuloj ne kiel ĉaŭraj, Jam post kelkaj tagoj malaltiĝis la sukcesoj de la laboristoj. Nun ekzistas tagoj kiam ili eĉ ne atingas la normon. ("Trud", 1-11). Esploro kiun oni aranĝis ĉe 20 ministoj, kiuj ne atingis la normon, rezultis ke oni nur povis unu de ili kulpigi je mallaboremado, je la neatingo de la aliaj kulpis la neorganiziteco de la produktado k aliaj teĥnikaj kaŭzoj. En "Trud" de la 2-11 estas interesaj eltiraĵoj el la diario de Staĥanovministro. El ĉi tiu taglibro oni povas vidi ke la verkinto dum la tempo de 15 tagoj nur laboris entute du tutajn tagojn, 5 tagojn li laboris tute ne k la aliajn nur parte, oni tiam ŝovis lin de unu laborejo al la alia la maŝino ne laboris, aŭ la laboro ne estis preparita, aŭ ne ekzistis ligno por subteniloj, aŭ ne ekzistis sufiĉe da vagonetoj ktp. La rekordulo kiu flanke de Staĥanov atingis la plej grandan gloron, la jam menciita Busigin, estas en la sama situo. Ankaŭ dum la gazetoj kriis lian gloron en la mondo - li ja superis la Ford-laboristojn - oni devis konstati ke li jam je la veninta tago ne povis labori per sia tuta forto ĉar la martelo ne estis sufiĉe preparita", ("Pravda", 23-11 k 24-11) En tia situo estas unu el la plej famaj Staĥanovlaboristoj, kiu laboras sub specialaj privilegiaj kondiĉoj! Busigin "stabiligis la tutan departementon sur la kapo", B. deklaras "mi devas multon kritiki, oni devas kelkon alikonstrui", ktp. Tion povas Busigin al si permesi, sed ĝenerala laboristo ne rajtas malfermi la buŝon. La estraro kompreneble timas tiajn rekordulojn, permesas al ili speciale favorajn laborokondiĉojn, priservas ĉefe ilin. Ne estas malfacile prezenti al si la situon de ĝenerala staĥanovulo kiu ne estas staĥanovulo. Eĉ "Trud" petas: Oni ne nur okupigu sin pri laboristoj kiuj jam atingis rekordojn!

Ni ree vidas la tutan neealecon de la rekordoj de Busigin, - kiel ankaŭ tiujn de la aliaj rekorduloj - kiuj onidire superis la amerikajn normojn. Se sukcesis al Busigin, kelkfoje forĝi 127 genupecojn en unu horo, k la forĝistoj ĉe Ford faras 100, estas la diferenco en tio ke la lastaj ilin faras en ĉiu horo, hieraŭ, hodiaŭ k morgaŭ, per aliaj vortoj ke tio estas la meza amerika standardnormo, k ne rekordo. Sed Busigin fabrikas en unu horo 127, dum li en la alia horo eble ne fabrikas eĉ unu pecon.

Ĉirkaŭ la rekordoj nun ekzistas granda konkurencado. La teksistino sciigas al la Staĥanovkongreso, ke ŝi intencas, transiri al 150 teksilinoj. La rekordlaboristinoj de Vinogradov alkrias al ŝi: "k ni transiras al 208!" (Oni ridas k klaĉas). Tiaj faktoj abundas, k la gvidantoj de la kongreso provas zorgeme evolui ĉi tiun "sportecan" spiriton, ili spornas ktp. Estas superflue preparoli, ke ĉi tiu konkurencado, kiu akompanas la Staĥanovmovadon, estas tute malsana fenomeno, al kiu la amaso de la sovetiaj laboristoj ne nur sin sintenu malaprobe sed eĉ malamikike. Lenin iam diris pri la rekordoj de la usona raciigo: "En la kapitalismo torturo aŭ artaĵo." Elementoj de "torturo aŭ artaĵo" ankaŭ ekzistas en la sovetiaj rekordoj.

Ni jam menciis ke la rekordoj ne estas tipaj por la plialtiĝo de la ĝenerala laborproduktadkapablo. Ni volas per la ekzemplo de la minejo de Staĥanov montri, kiel malmulte ili entute influas la mezan laborproduktadkapablon. En ĉi tiu minejo laboras krom St. ankoraŭ tuta aro da rekorduloj kiuj lin superis. La minejo donis en okt. 8 120 t da karbo, en septembro 8 63 t, do kreskon de nur 0,7 %. Sed se oni ne nur pritraktas la elhakitan kvanton, sed ankaŭ la transporton de la karbo

Ĝis kiam ĝi estas enigita en la vagonon, tiam estas la kresko eĉ pli malalta. En aliaj branĉoj de la industrio estas la situo simila. Aliflanke oni devas konsideri ke la St.-movado nun nur estas ankoraŭ en la komenco.

KIAL LA STAĤANOVMOVADO ESTIGIS!

Ĉu oni povas konkludi el tio ke la staĥanovmovado estas (ne kiel unuopaj rekordoj sed kiel movado por levi la laborproduktkapablon) "blufco" sen perspektivoj? Tute ne! Ni supozas, ke la movado, purigita de rekordemo, havas grandan estontecon. Ni provu montri la plej esencajn kaŭzojn por tio.

Ĝi montris kiel kaŭzon de la eblo de la estigo de tia movado la malbonan utiligon de la nova, ofte potencega teĥniko. Ni montris aliflanke ke oni devas kritike pritrakti la rekordrezultojn. Restas ankoraŭ grava demando: kial ekestigis sine de 1935 "subite" la staĥanovmovado?

Kial estas la iniciatinto? Kial ĝi ne estigis ekz. unu aŭ du jarojn pli frue? Tiam ja jam ekzistis la altnivela teĥniko. En parolado, kiu estas ĉi tiu el la plej malprofundaj kiujn li iam faris, diris Stalin la jenan klarigon por ĉi tiu fenomeno: "La vivo fariĝis pli bona, pli gaja. K se ni vivas gaja, estas la laboro pli facila." ("Pravda", 22-11). La afero do estas tre simpla: la sovetia laboristo pligrandigas la produktadon pro la "gajeco", por kiu lin feliĉigis kompreneble la sama Stalin.

Kontraŭe Molotov, kiu demandis preskaŭ ĉiu paroladanton pri la kaŭzo pro kiu li ĝuste nun k ne pli frue laboris laŭ la staĥanovmetodo, donas pli realan opinion: "Multloke estis la direkta ekpuŝo por la pli alta laborproduktadnivelo la simpla intereso plialtigi la salajron." La Amerikon, kiun Stalin ne ektravis, ektravis honteme Molotov.

Tra ĉiuj gazetaj komunikoj, tra ĉiuj paroladoj de la Staĥanovuloj estas ekkonebla ruĝa fadeneto - la persona materia intereso. Tio estas la ĉefa instigilo de la staĥanovmovado, precize tio, k nur tio, certigas al

ĝi nekontesteble kreskon en la estonto. Ĉi tiuj kondiĉoj de la persona intereso estigis nur en la lasta tempo, ili rilatas kun la kurso stabiligi la rublon, likvidigi la rajtigilsistemon entute k ĝenerale la normitan vardistribucion. Ankoraŭ antaŭ malmultaj monatoj ludis la pensalajro en la buĝeto de laboristo negravan rolon, ĉar la salajro

grandkvante bazis sur nepublikaj distribuejoj, fabrikkantinoj ktp, sed sub la novaj kondiĉoj, kiam la rublo ree fariĝas al "ĝenerala ekvivalento" de la varoj, - kompreneble al tre nekomperta k ne tre fidinda ekvivalento - ricevas la sovetia laboristo en la batalo por pli alta

salajro instigon por levi la produktadgradon, ĉar la akord-peccsalajro kiu estas ĉie en Sovetio enkondukita kiel ĝenerala, aŭtomate esprimas la leviĝon de la produktado en rubloj. La jam de post longa tempo en-

kondukita laŭpeca salajrigo fariĝis al la ĉefa formo de la salajrigo en industrio k transporto, eĉ en tiuj branĉoj, kie tio faris malfaciligojn pro la kolektiva (brigadeca) karaktero de la laboro.

En la karbindustrio ekz. ja jam ekzistis akordsalajro, sed parte la t. brigado-akordsalajro, t. s. la brigado ricevis la salajron por la tuta brigado, laŭ la de ĝi atingita laboro, sed la salajro estis laŭ ĝenerale samgrandaj partoj dividataj. Nun oni ankaŭ ĉi tie transiras al la diferencakordsalajro (tion oni verŝajne baldaŭ enkondukos ĝenerale), t. s. ĉiu laboristo salajros laŭ sia produktado.

En la sama grado en kiu la nova teĥniko estigis la premisojn por la staĥanovmovado, ekvivigis la laŭpeca salajrigo sub la kondiĉoj de la reformo ĉi tiun movadon. En la antagonisma sovetekonomio, kun elementoj de kaj socialismo kaj kapitalismo, estas la staĥanovmovado ne ekonomie necesa sed ankaŭ en certa senco (pligrandigo de la laborproduktadkapablo) eĉ progresiva. Kompreneble ne kiel "Preparigo de la kondiĉoj por la transiro de la socialismo (?) al la komunismo (!)" ("Staĥanov" en Pravda de la 22-11) sed ĝuste en la kadro de la ekzistanta

antagonisma transira ekonomio kiel preparo de la plej elementaj preloj por socialisma socio helpe de kapitalismaj metodoj. Antaŭ la

malnova epoko oni neniam kalkulis monon k laŭpecan salajrigon al la kategorioj, de la socialismo, ankaŭ ne al tiuj de la komunismo. La laŭpeca salajrigo nomis Marks tiun kiu "plej bone konformas al la kapitalisma produktado". (La Kapitalo). K nur senhonta burokrato povas

montri tiun devigitan devion de la onidire jam enkondukita "socialismo" kiu mono k laŭpeca salajrigo, k tiel al pligrandigo de la neegaleco, kiu la "preparon de la transiro al la komunismo".

RESKANTA DIFERENCIGO EN LA LABORISTA KLASO.
La enkonduko de la akordsalajrigo gvidas neeviteble al profunda dif-

erenciigo en la vicoj de la sovetia lab. klaso ĝis nun oni retenis ĝi tiun diferenciigon per la normita distribuado - vivmedrajtoj, loĝoj, fabrikdistribuejoj, kantinoj - sed nun sub la kondiĉoj de la diferencigo al la monekonomio estas al ĝi malfermitaj ĝiaj pordejoj. Aperas diferencoj en iu kapitalista lando tiaj grandaj diferencoj en la salajroj de la laboristoj kiel hodiaŭ en Sovetio. Ministro, rakisto, pastafanovulo, salajras maksimume 400-500 rublojn, stafanovulo pli ol 1,600 rublojn... helplaboristo, ĉevalgvidanto en la mino, ricevas entute 170 r. (nestaĵ.) k 400 r. stafanovulo - t. s. la unua laboristo ricevas la ĉekobilon de la alia. Sed 170 r. estas tute ne la plej malalta salajro, ĝi nur estas meza laŭ indikej de la sovetia statistiko. Ekzistas laboristoj kiuj nur ricevas 100-150 r. La lab. Koslov en Gorki ricevis por la duono de oktobro 950 r., t. e. pli ol 11 foje pli ol tio kion ricevas la ĉevalgvidanto. La de ni menciitaj ekzemploj ne havas limon laŭ ambaŭ direktoj. La stafanovteksistinoj ricevas 500 r., k pli, la aliaj 150 r., k malpli. Ne estas malfacile montri, ke la salajroj de la privilegiitaj tavoloj de la lab. klaso (lab. aristokratio) proporcias al la salajroj de la aliaj tavoloj kiel ekz. 20:1, eble estas la proporcio ankoraŭ pli granda. Se oni ankaŭ pritraktas la specialistojn, estas la bildo direkte danĝera. La ĉefingeniero de iu mino, kiu plenumis la planon bone, Ostrogljadov, ricevas 8 600 r. monate, k li eĉ nur estas ĝenerala, ne iu eminenta specialisto, lia salajro do ankaŭ ne povas esti rigardata kiel eksterordinara. Ofte salajras la specialistoj pli ol la centoblon de tio kion ricevas la nekvalifikitaj laboristoj. K tian neegalecon oni atingis nun, 18 jatojn post la oktobra revolucio, dum la - laŭ Stalin - "transiro de socialismo al komunismo".

Oni devas ĉi tie ankoraŭ menci i kelkajn aliajn privilegiojn de la stafanovuloj: Preferita havigo de libera restado en rekreaciejoj k sanatorioj, renovigo de la loĝejoj, lib. (senkosta) restaĉo de la infanoj en infangardejoj, ("Trud", 2-10), senk. biletoj por la kino, libera razado ekster la vico (Donbas, "Trud", 1-11) senk. privataj konstruistoj por la stafanovuloj k ties familioj, ("Trud", 2-11); la rajton je libera medicinsto kuracado tage k nokte ktp.

Ni opinias ke la Stalin-gvidantaro havigas al la stafanovuloj privilegitan situon ne nur kun la celo instigi la levon de la laborproduktkapablo, sed ankaŭ por konscie pliigi la diferenciigon en la lab. klaso, kun la politika celo, bazi sin sur mallarĝa, sed des pli fidinda fundamento - la laborista aristokrataro.

La kreskanta diferencigo en la laborista klaso, kristaliĝo de la privilegiitaj pintoj, de la lab. aristokrataro, ankaŭ pliakrigas terure la internajn antagonismojn en la lab. klaso mem. Oni do ne miru, ke la sovetiaj laboristoj akceptas la novan movadon tre malamike. Tion povas ankaŭ la sovetia gazetaro ne kaŝi. Ĉi tiu malamikeco alprenas diversajn formojn, de spritaĵoj k mokado ĝis murdoj, ĉe la mokado eĉ partoprenas la plej malsupraj oficistoj de la partio k sindikatoj, k komunistaj laboristoj ("Trud", 3-11).

La gvidantaro alvokas al la batalo kontraŭ la sabotuloj. La stalina vazaĉo en la Ukraino, Postiŝev, deklaras: "La batalo kontraŭ la sabotuloj k malamikoj de la st-movado... estas nun la plej grava regiono de la klasbatalo." ("Pravda", 13-11) La reprezentanto de Stalin en Leningrado, Krenov, diras pri tio: "La st-movado trafis en kelkaj entreprenoj je kontraŭstaro, ... la partio provos ĉion por neniigi tiujn kiuj sin kontraŭas al la venko de la st-movado..." ("Pravda", 18-11).

Ĉu ĉi tiuj minacoj influas la laboristojn? El la pli malsupre indikitaj eltiraĵoj ni vidos, ke la laboristoj ne emas, senbatale malkontraŭi kie temas pri iliaj vivinteresoj.

"Trud" de la 18-11 komunikas, ke "en la kvina mino la hakisto Kirilov batis la ministron ĉar ĉi tiu postulis de li ĝustan terfortigon post la st-aĵ. - lab. samstejov". Temas pri tio ke la apliko de la st-metodoj en la minoj gvidis al tio ke oni maldungis la hakistojn (ekz. en la mino de Stafanov mem malkreskis ilia nombro de 36 al 24). Certe ili ne iariĝos senlaboraj, sed ili devas transpreni pli malbone pagitan helplaboron, ekz. terfortigon por la sabotuloj. En tia situo estis ankaŭ Kirilov. En la sama numero de Trud oni rakontas, kiel da lab. faris "malbonan agitadon kontraŭ la st-metodo. Plue en Odesc, en la fabriko por konstruo de grandaj masinoj batis la lab. Poljakov la stafanovulon Korenpoĉ per granda ŝtano. En Mariupol minacoj de la lab. el la fabriko Asovstal, ĉist-

Jakov K Homenko, iun stanoovulon, lin mortigi. En la fabriko "Krasni stampcŝvik" trovis la stanoovulino Belaja sur sia teksilo, betulbranc-
 on (por bati) kun slipo: "Al K-dino Belaja oni donacas por la plenumo
 de tricbla normo floranon." ("Trud", 1-11) Dauris 6 tagojn ĝis kiam oni
 estis kobstatinta la kulpulojn. Inter ili estis ankaŭ Murajev, la org-
 estro de la sindikato. "Trud" de la 12-11 komunikas ke la teksistoj
 kiuj laboras pli multe k pli intensive, trafas je grandaj malhelpaĵoj.
 De paŝo al paŝo oni estas memorigata je la klasbatalo (!). "Istvesti-
 ja" de la 28-10 komunikas ke en la barako 25 de la kartonaĵfabriko en
 Moskvo la laboristoj Holmogorov (patro k filo) riproĉis al la stano-
 ovulo Solovin, ke pro lia laboro oni altogos la normojn. En "Pravda"
 de la 31-11 estas rakontata, ke en Smolensk la neprogesaj laboristoj
 komencis malŝati la stanoovuliston Liŝoradov. La afero evoluigis
 tiel ke iu Sviridov rompis la drivradon k disŝiris la rimenon ĉe la
 laborbenko de Liŝoradov. "Liŝoradov mem rakontas (Pravda, 17-11) "Kiam
 mi estis farinta 7 radarojn (li do estis transirinta la normon) staris
 tute departemento sur la kapo. La malamikaj elementoj estis tute
 tuj min mangi."

La laboristoj kiuj kontraŭas al la st-movado estas de la sovetiaj ga-
 zetoj nomataj "Havarianoj", kiuj favorigas havariojn k rompon de la
 meĥanismoj. "Havarioj k rompigoj estas ŝatataj rimedoj en la batalo
 kontraŭ la st-movado" (Trud). La "Pravda" de la 3-11 komunikas ke en
 Tambov 4 st-laboristoj rimarkis "kiam ili venis en la laborejon, ke
 iliaj laboriluloj estis perforte malfermitaj k iliaj laboriloj ŝtelit-
 aj."

La akrecon de la batalo pruvas ankaŭ la fakto, ke en kelkaj, feliĉe
 maloftaj kazoj la batalo alprenas la karakteron de terorismaj agoj.
 "Je la vespero de la 25-a de okt. oni mortigis la plej bonan udarnikon
 la ŝlosiston de la fabriko "Trud", I. Smirev... Oni arestis la krimulojn"
 (Pravda, 29-10) Kelkajn semajnojn pli poste oni komunikis en la Pravda,
 ke la "militjuĝejo kondamnis la mortiginton de la stanoovulo Smirev
 al mortpafigo". En la mino Ivan en Makeev oni murdis la plej bonan
 stanoovulon Nikolaj Ceĥov, "por saboti la tansiron de la distrikto
 al la stanoovmetodo". (Istvestija, 30-10 k 2-11).
 Ni jam menciis, ke la stanoovuloj ofte laboras je la kostoj de siaj
 kolegoj. "Trud" de la 23-10 komunikas "La stanoovulo estas superŝut-
 ita de laboro dum lia najbaro povas fari nenion." K aliloke "La sukce-
 soj de la stanoovuloj postulis la maldungigon de la laboristoj en
 kelkaj distriktoj, komencis nova batalo."

LA TASKO DE LA BOLSEVISTOJ-LENINISTOJ.

Ni citis tiom da gazeteltiraĵoj por montri la tutan akrecon de la bat-
 alo en la lab. klaso pro la stanoovmovado. Certe la stanoovmovado ank-
 oraŭ ne minacas la sovetiajn laboristojn per senlaboreco - la ŝturme
 kreskanta industrio povas provizore ĉiujn liberajn laboristojn en labo-
 rigi - sed ĝi minacas lin per degradigo al helplaboristo, fizika tro-
 streĉiĝo, salajromalaltigo ktp. La plua skismo en la laborista klaso
 signifas pliakriĝon en la ekonomia neegalo, k neharmonio.

Estas absurde, supozi, ke la plimulto aŭ ĉe nur granda parto de la lab.
 klaso povas fariĝi al stanoovuloj. La kreskado de la salajroj de la
 stanoovuloj estas jam nun faktoro netrankviliganta la burokrataron.
 Ĉkupigante sin pri la stabiligo de la sovetia valuto, ĝi ne povas
 tiel malŝpari la rublon. Stalin malkaŝe deklaris ke oni devas tra-
 splori la hodiaŭajn normojn "kiel ne plu konformantajn al la realo".
 "Ili restis malantaŭe k fariĝis al malhelpaĵo. Necesas anstataŭigi
 lin per novaj pli altaj teĥnikaj normoj, "kiuj "ankaŭ necesas por
 alproksimigi la malantaŭe restintajn amasojn al la progresintaj". Tio
 estas sufiĉe klara. Ĉi tiuj novaj normoj devas, laŭ Stalin, "esti ie en
 la mezo inter la malnovaj k tiuj kiujn atingis la Stanoov-oj k Busi-
 gin-oj." ("Pravda", 22-11) K la plialtiĝon de la teĥnikaj normoj sekvas
 certe baldaŭ plimalaltigo en la taksado, t.e. malaltigo de la salajroj.
 En aro da entreprenoj oni malaltigis la taksojntuj post la unuaj
 rekordoj de la stanoovuloj. Tion scias la sovetia laboristo, li serĉas
 vojojn por defendi sin k li protestas laŭ sia maniero kiel ni vidis
 al la donitaj faktoj.

Estas tre verŝajne ke ni staras en Sovetio antaŭ seriozaj ekonomiaj
 defendbataloj de la laboristoj. La batalo havos neeviteble, ĉiukaze
 en la komenco, disan, partisanan karakteron. La laborista klaso en Sov-
 etio ne havas sindikatojn, sovetojn, partion. Ĉi tiuj tute degenerataj